

Oppi Jumalasta Joh. 7:1-24

1. Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet.

2. Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä,

3. Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet.

4. Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle."

5. Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen.

6. Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva.

7. Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja.

8. Menkää te juhliille. Minä en vielä lähde näille juhliille, koska minun aikani ei ole vielä tullut."

9. Näin hän sanoi ja jäi Galileaan.

10. Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhliille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa.

11. Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: "Missä se mies on?"

12. Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä", toiset taas sanoivat: "Ei, vaan hän eksyttää kansan."

13. Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

14. Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti.

15. Juutalaiset sanoivat ihmetellen: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?"

16. Jeesus vastasi heille: "Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

17. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.

18. Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä.

19. Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?"

20. Ihmiset vastasivat: "Sinussa on riivaaja. Kuka sinut pyrki tappamaan?"

21. Jeesus vastasi heille: "Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmettelette sitä.

22. Mooses on antanut teille ympärileikkauksen - tosin se ei ole Moosekselta vaan isiltä - ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen.

23. Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi?

**24. Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältäpäin näyttää, vaan langetta-
kaa oikea tuomio."**

Kiistakapula Jeesus

Miksi ihmeet eivät voi vakuuttaa ihmistä, joka ei usko Jeesukseen? Miten on mahdollista vakuuttua siitä, että Raamattu on Jumalan sana? Millaiselta Sinun elämäsi näyttää, jos annat kymmenen käskyn lain koko terävyydessään osua sydämeesi? Miksi asiat eivät ole sellaisia, kuin ne näyttävät olevan? Miten löytyy totuuden mitta?

Näihin asioihin antaa valoa tekstimme. John Stott nimitti Jeesusta "Suureksi Kiistanostattajaksi". Tekstimme tapahtumat kuvaavat, miten rajusti Jeesukseen otettiin kantaa puolesta ja vastaan. Tänäänkin vastaus edellä esiin nostamiini kysymyksiin löytyy vain sikäli, kun tänäänkin jatkuvassa kiistassa Jeesuksen persoonasta, löydämme totuuden Jeesuksesta ja pääsemme tuntemaan Hänen omana Herranamme ja Vapahtajanamme.

Viimeiselle puolivuotisjaksolle

Luvusta seitsemän alkaa Johanneksen kuvaus Jeesuksen julkisen toiminnan viimeisistä kuudesta kuukaudesta. Ensimmäinen Johanneksen tallentama tapahtuma tältä jaksolta oli lehtimajan juhla. Jeesus oleskeli Galileassa, koska vihamielisyys Juudeassa oli kärjistymistään kärjistynyt - Hänet haluttiin tappaa. Jeesuksen ympärillä vallitsi levottomuus ja rauhattomuus, joka kosketti myös Hänen ystäviään. Jeesuksesta väiteltiin, Häntä vihattiin ja seuraajien rivit harvenivat. Mutta tämän kaiken keskellä Jeesus itse kulki majesteettillisella rauhallsuudella eteenpäin. Vaikka Jeesus pysytteli pääsääntöisesti Galileassa, lehtimajan juhlan muutaman päivän ajaksi Hän meni Jerusalemiin.

Jeesuksen veljien epäusko

Lehtimajan juhla oli vuoden iloisin uskonnollinen juhla, joka kesti seitsemän päivää plus yhden lisäpäivän, jona ilo saavutti huippunsa. Kun karavaanit olivat lähdössä kohti juhliä, Jeesuksen veljet tulivat esittämään ehdotuksensa:

"Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät, millaisia tekoja sinä teet."

He viittasivat niihin Juudeassa asuviin Jeesukseen uskoviin, joilla ei ollut ollut mahdollisuuksia nähdä Hänen tekojaan viime aikoina juuri lainkaan toisin kuin galilealaisilla. He perustelivat ehdotuksensa:

"Eihän kukaan julkisuutta haluava tee mitään salassa. Kun kerran teet näitä tekoja, ilmoita itsesi maailmalle."

Johannes ei jätä meitä epäselvyyteen siitä, mikä veljien ehdotuksen taustalla syvimiltään oli:

"Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen."

Se ei tarkoita, että heillä olisi ollut torjuva asenne Jeesukseen. Tunnetun nimeltä kaksi Jeesuksen veljistä Jaakobin ja Juudaan, jotka lienevät olleet noin 29 ja 30 ikäisiä, kun keskustelu käytiin.

Kaikki he olivat kasvaneet yhdessä Jeesuksen kanssa, he olivat myös nähneet Jeesuksen julkisen toiminnan kolme vuotta kaikkine tunnustekoineen. He olivat olleet mukana Kaanaan häissä. Vähän myöhemmin he olivat tulleet yhdessä äitinsä kanssa ja yrittäneet taivuttaa Jeesusta luopumaan julkisesta toiminnastaan ja tulemaan kotiin heidän kanssaan, koska Maria oli veljien kanssa tullut siihen lopputulokseen, että Jeesus oli poissa tolaltaan eli kansanomaisemmin oli mennyt "sekaisin". Silloin Jeesus oli sanonut:

"Kuka on äitini ja sisareni? Ne, jotka tekevät taivaallisen Isäni tahdon."

Nyt he tulivat jälleen, mutta vieläkin he eivät olleet vakuuttuneet Jeesuksen toiminnasta ja Hänen messiaanisuudestaan. He tulivat antamaan Jeesukselle neuvoja tämän maailman viisaudella. Kaikki, mitä he sanoivat oli itsessään järkevän kuulosta:

"Miksi jätät tänne Galilean syrjäseuduille? Jos väitteesi todellakin pitävät paikkansa, niin lähde tapahtumien keskukseen Jerusalemiin ja näytä koko maailmalle, kuka olet!"

Maailman mittapuun neuvo oli todella viisas. Rakkaus ja vilpitön tarkoitus, josta se nousi, oli varmasti myös aito. Juuri siksi se muodosti Jeesukselle todellisen kiusauksen, sillä *"Hän oli kaikessa kiusattu niin kuin mekin"*. Kuitenkin maailman viisaus on saatanallista viisautta. "Mene joukkojen keskelle, tee jotain, mikä ei jätä ketään epäilysten valtaa!" Niin, Jeesus oli kiusattu, mutta Hän ei langennut syntiin. Jeesus ei antanut tuumaakaan periksi tälle kiusaukselle.

Älä neuvo Jeesusta!

Uskovan ei ole viisasta lähteä neuvomaan Jeesusta omien tai tämän ajan arvojen ja ajatusten mukaan. Viisautta on ottaa Jeesuksen sana sellaisenaan vastaan, olla kuuliainen Hänen puheelleen ja johdatukselleen. Sitä mukaan, kun toimimme Herran sanan mukaan, opimme myös ymmärtämään, mikä todellinen viisaus Hänellä on.

Ei ilman ristiä ja ylösnousemusta

Miten Jeesus vastasi veljilleen? Ensin sanoin ja sitten toiminnallaan. Sanat kuuluivat: *"Minun aikani ei ole vielä tullut."*

Kysymys on samoista sanoista, joilla Hän vastasi äidilleen Kaanaan häissä. "Aika" viittaa Jeesuksen ristiin. Ristin tien lisäksi ei ole olemassa mitään muuta keinoa saada maailma uskomaan. Jeesuksen vastauksen jatko, jossa ei ollut mitään epäystävällistä, *"teille aika on aina sopiva"* viittasi siihen, että veljiä ei oltu kutsuttu samanlaiseen tehtävään kuin Hänet. He saattoivat kulkea normaalia tietään, mutta Hänen tiensä oli toinen. Lisäksi hän korosti itsensä ja veljiensä ratkaisevaa eroa:

"Teitä ei maailma voi vihata," - teidän lähdölle ei ole mitään estettä - *"mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja."*

Vihamielinen maailma ei voi nähdä, kuka olen. Viha sokaisee heidät. Vasta sitten, kun ihmisten viha on saatu murretuksi, he voivat nähdä minut oikein. Tulee vielä hetki, jona kirkkauteni tulee julki. Se tapahtuu, kun menen ristille ja kun minut nostetaan ylös maasta. Vasta ristin sovittava rakkaus kykenee murtamaan ihmisten vihamieliset sydämet.

Jeesus meni kuitenkin juhille

Tämä oli Jeesuksen sanallinen vastaus. Mutta sitä seurasi jatko. Jeesus meni juhille. Jumalan toimenpiteiden johdonmukaisuus hämärtyy usein meidän inhimillisen viisautemme pikkumaiseen johdonmukaisuuteen. Jeesus sanoi, ettei Hän mene näille juhille ja meni kuitenkin. Mutta Hän ei mennyt sinne tekemään jotain näyttävää saadakseen aikaan vakuuttuneisuutta. Johannes sanoo, että Hän meni ikään *"kuin salaa"*. Maantieteellisesti salaa meneminen saattoi viitata reittiin Samarian kautta.

Jeesus oli silloin Jerusalemissa kaiken mielenkiinnon keskipisteessä. Hänen maineensa oli levinnyt hyvin laajalle ja tuhannet ja taas tuhannet ihmiset olivat nähneet Hänet ja Hänen tekojaan. Monet olivat terveitä, koska Hän oli parantanut heidät. Siksi *"kansan keskuudessa oli hänestä paljon kiistelyä. Jotkut sanoivat: 'Hän on hyvä', toiset väittivät: 'Ei ole, vaan hän villitsee kansaa'."* Jeesus meni tämän kiistelystä, uteliaisuuden ja kyselyn keskelle. Mutta ilmassa oli johtajien katkeran vihan aiheuttamaa jännitystä, jota kuvataan:

"Kukaan ei kuitenkaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia."

"Kun jo puoli juhlaa oli kulunut, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti."

Kyseessä lienee ollut juhlan neljäs päivä. Kuinka kauan Hän oli jo ollut paikalla ei selviä tekstistä, mutta nyt Hän astui avoimesti julkisuuteen ja alkoi opettaa, vaikka tiesikin johtajien vihamielisyyden, niin kuin Hän oli veljilleen kertonut. Mutta Hänellä oli kansalle sanottavaa näillä juhlilla. Yksi Hänen suurista kutsujaan oli esitettävä sielä ja silloin.

Jeesuksen oppineisuus

Jerusalemmin temppeli oli kansallisen elämän ja oppineisuuden keskus. Kansan ja johtajien vihamielisyyden voittaa hetkesi ihailu ja ihmettely:

"Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka ei ole saanut koulutusta?"

Jälleen kerran heidän ihmettelynsä osoitti, miten he eivät nähneet asioiden ytimeen. He eivät ymmärtäneet Jeesuksen hengellistä sanomaa. Ruokkimisihmeen nähdesään he eivät nähneet hengellistä merkitystä, vain ruokaa ja ajallisia etuja. Nytkin heidän ihmettelynsä oli aivan väärässä paikassa. Kun heidän olisi pitänyt taipua Jeesuksen totuuden alle, he alkavatkin ihailla Hänen oppineisuuttaan, vaikka Hänellä ei ollutkaan mitään muodollista koulutusta takanaan.

Vaikka kuulijoiden ihmettely paljastikin heidän hengellisen sokeutensa, se osoitti samalla, että oppineiden parissa Jeesus puhui oppineiden kieltä. Galilealaisten kalastajien ja maanviljelijöiden parissa Jeesus puhui heidän kieltään. On täysi harhakuvitelma, ettei Jeesuksen puhe olisi saavuttanutkaan muita kuin vailla koulutusta olevia.

Mikä oli Jeesuksen vastaus oppineiden ihmettelyyn?

"Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt."

Tällä Jeesus osoitti ensi kertaa, että kaikki se, minkä Hän sanoi, oli suoraan Jumalalta tulevaa. Myöhemmin Jeesus toisti saman totuuden useaan kertaan. Mutta on huomattavaa, että Jeesus ei viitannut puhetapaansa vaan puheensa sisältöön. Älkää tarttuko ilmaisumuotoihin vaan sisältöön! Minä olen Jumalan suu. Ja jos haluatte koetella sanojeni sisällön, siihen on olemassa tie:

Tie totuuden tuntemiseen

"Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani."

Lause ei tarkoita sitä, että tekemällä Jumalan tahdon saamme tietää, mikä on Jumalan tahto. Kysymys on siitä, että toimimalla johdonmukaisesti Jumalan sanan ilmoituksen mukaan tulemme lopulta täysin vakuuttuneeksi Jumalan sanan auktoriteetista. Omistautumalla Jeesuksen sanan noudattamiseen ihminen tulee havaitsemaan, että Kristuksen opetus ja oppi on jumalallista. Se on Jumalan puhetta.

Sanan opettajien salakuoppa

Jeesuksen kuulijoiden asenteeseen kätkeytyy myös salakuoppa niille, jotka tänään julistavat ja opettavat Jumalan huoneissa. Jeesus kuvaa sitä tekstissämme näin:

"Se, joka esittää omia ajatuksiaan, tahtoo kunniaa itselleen. Mutta se, joka tahtoo kunniaa lähettäjälleen, puhuu totta, hänessä ei ole vääryyttä." (18)

Vaikka kuulijat eivät ottaisiakaan vastaan Herran sanaa, he saattavat olla hyvinkin alttiita antamaan saarnaajille ja opettajille myönteistä palautetta heidän puheittensa tyylistä ja oppineisuudesta, niiden synnyttämistä ajatuksista tai tunteista. Siksi puhujilla on aina vaara julistaa kuulijoiden korvasyöhyyn saadakseen heiltä kiitosta ja tunnustusta. Jumalan huone on kuitenkin paikka, jossa meillä ei ole oikeutta julistaa omia hienoja ajatuksiamme tai sykähdyttäviä uusia tulkintojamme Jumalan sanasta. Vain silloin, kun kirkossa julistetaan sitä, mitä Jeesus lähetti seurakuntansa julistamaan, kirkko on Jumalan huone. Siksi Raamattu asettaakin Sanan julistajat erityisvastuuseen Jumalan edessä. Etsimmekö omaa vai Lähettäjämme kunniaa?

Jumalan sana ei ole automaatti

Vaikka Jumalan sanaa julistettaisiinkin oikein ja puhtaasti, se ei vaikuta automaatin tavoin. Ei riitä, että sitä vain kuunnellaan. Ei riitä sekään, että sitä pidetään totena jopa totuutena. Jumalan sana on Jumalan persoonallista puhetta. Kun Hän puhuu, on ratkaisevaa se, **Kuka** puhuu. Hän on elävä Persoona, joka edellyttää, että Hä-

nen puheeseensa vastataan persoonallisella tasolla. Jumalan sana ei ole vain oppeja vaan paljon enemmän. Kaikkivaltias pyhä iankaikkinen Jumala puhuttelee Sinua. Hänellä on asiaa Sinulle. Sinun on vastattava persoonallisella tavalla, kun Hän puhuu. Tunnusta Herralle, että Hän on oikeassa ja Sinä oman viisautesi varassa väärässä. Taivuta sydämesi kuuliaisuuteen Hänen puheelleen. Jos niin teet, saat kokea myös persoonallisella tasolla, että Jumala on elävä ja pitää lupauksensa. Hän, Kaikkivaltias ja Kaikkitietävä, on omien sanojensa takana.

Jumalan asia

Mistä asioista sitten Jumala Sinulle haluaa tänään puhua. Sinun elämäsi arkeen liitivistä asioista. Jumalalla on kyllä Sinulle paljon puhuttavaa myös hengellisistä ja taivaallisista salaisuuksistaan, mutta Hän ei koskaan aloita niistä. Hän puhuu Sinulle ensin Sinun elämäsi ajallisista asioista, joiden Hän tahtoo tulevan Pyhän tahtonsa mukaiseen kuntoon. Hän puhuu ihmissuhteistasi, rahankäytöstäsi, veroilmoituksistasi, tavastasi puhua muista, työtavoistasi, asenteistasi, aarteistasi, sinua orjuuttavista himoistasi jne. Jeesus sanoi tämän asian Nikodeemukselle näin:

"Jos te ette usko, kun puhun teille tämän maailman asioista, kuinka voisitte uskoa, kun puhun taivaallisista!" (Joh 3:12)

Ainoa tapa, jolla voit päästä täyteen varmuuteen siitä, että Raamattu on kokonaan totuus ja Jumalan sanaa viimeistä pilkkua myöten, on ottaa sana sellaisenaan vastaan ja tehdä sen mukaan, kun se puhuu Sinun oman elämäsi asioista.

Oma vai Jumalan kunnia

Sitten Jeesus vie kansan johtajat siihen kipeään sisältöön, jota he eivät halunneet kuulla:

"Omiaan puhuva etsii kunniaa itselleen, mutta joka etsii kunniaa Lähettäjälleen, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä."

Johtajat etsivät omaa kunniaansa eivätkä siksi halunneet ottaa vastaan Jumalan lähettämää Messiaista. Kunnian himo ja vallan himo oli sokaissut heidän silmänsä. Heidän tehtävänsä oli opettaa Jumalan lakia, mutta he eivät halunneet kuulla Jumalan lähettämän Messiaan puhetta. Näin he tekivät itse asiassa johdonmukaisesti, koska he eivät kunnianhimossaan halunneet kuunnella liioin sitä Moosesta, jota väittivät opettavansa:

"Mooseshan antoi teille lain, eikö niin? Kukaan teistä ei sitä kuitenkaan täytä."

Jos kansa olisi ollut kuuliainen Mooseksen laille, se olisi tunnistanut Jeesuksen Messiaaksi. Mutta sen lain tuntemus oli pitkälle taidetta, jolla Jumalan selkeä ilmoitus saatiin selitetyksi pois ja korvatuksi ihmisopeilla. Tänäänkin lain hylkääjä hylkää samalla Kristuksen.

Murhanhimoinen epäusko

Epäuskon syvin olemus näkyy Jeesuksen läpitunkevissa sanoissa:

"Miksi te pyritte tappamaan minut?"

Jeesusta vihattiin, koska Hän vaati, että Hän oli Jumalan Lähettämä, Jumalan Poika, Messias ja että Hänen sanansa oli Jumalan sanaa ja että sitä oli siksi ei vain kuunneltava, vaan myös noudatettava. Jeesuksen olemuksen pyhyys ja rakkaus paljastivat ihmisten synnin. Kun Jeesus kertoi kuulijoiden sydämissä asuvan murhanhimon, he väittivät, että Jeesuksessa asuu riivaaja, paha henki.

Joka kerta kun ihminen alkaa vastustaa Jumalan sanan totuutta sydämessään, hän alkaa pohjimmiltaan surmata Jeesusta elämästään. Sen hän voi tehdä nousemalla

ylpeästi Sanan yläpuolelle ja julistamalla: "Minä tiedän paremmin kuin Raamattu!" Tai hän voi tulkita sanan mielensä mukaan tai yksinkertaisesti olla piittaamatta kuulemastaan sanasta. Hän voi myös lykätä kuulemastaan sanasta johtopäätösten tekemisen tuonnemmaksi. Hän voi jopa myöntää kuulemansa sanan totuuden, mutta ihmispelosta jättää sen tottelemisen sikseen. Pahinta on se, kun hän joutuu sellaisen sokeuden valtaan, että ei kuulemassaan sanassa enää kuulekaan mitään.

Kansa vastasi: *"Sinussa on riivaaja. Kuka sinut yrittäisi tappa?"* Torjunta, syyllisyyden kieltäminen ja vastahyökkäys on synnissään sokean tapa toimia, kun Jeesus haluaa kutsua hänet luokseen.

Jeesus palaa sitten Betesdan lammikon tapahtumaan, josta kansan johtajien viha sai alkunsa:

"Yhden teon minä tein, ja sitä te kaikki ihmettelette. Mooses antoi teille ympärileikkauksen. Se ei kuitenkaan ole Moosekselta, vaan isiltä. Te ympärileikkaatte ihmisen sapattinakin. Jos siis ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, miksi te olette minulle vihaisia siitä, että tein koko ihmisen terveeksi sapattina?"

Jeesus ei tyydy vain yleisiin periaatteisiin, vaan Hän osoittaa kouriintuntuvin esimerkein, missä ihmiset olivat rikkoneet. Jos he olisivat Mooseksen lain hengessä, he olisivat iloinneet sapattina tapahtuvasta parantamisesta. Mutta nyt he eivät sokeudessaan nähneet mitään muuta kuin sapattisäädösten rikkomista. Jeesus tiivistää johtajiin kohdistamansa kritiikin:

"Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikein."

Esimerkki

Meillä kävi vierailulla talvella 1993 eräs buddhalainen Yukari niminen 20-vuotias neito yhdessä kristityn opiskelutoverinsa Emin kanssa. Mietin sitten, mikä mahtaisi saada Yukarin kiinnostumaan evankeliumista ja siitä, mitä se saa aikaan ihmisessä. Siksi päätin viedä hänet ja Emin Invalidiliiton palvelutaloon Kuopiossa tapaamaan Seija Turusta, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Hänen luotaan he kävelivät sanattomina ulos. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. Heistä oli käsittämätöntä kuulla Seijan kertovan:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Yukari ja Emi näkivät, miten Seijan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. Heidät yllätti vuoteeseen sidotun rakkaus. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta. Illalla he kyselivät, mistä he voisivat löytää samanlaisen onnen.

Ystävykset palasivat Japaniin ja kiireinen työ kehitysvammaisten lasten kodissa vei Yukarin mukanaan. Mutta silloin tällöin hän luki saamaansa Uutta testamenttia ja kävi muutamassa kristillisessä tilaisuudessaakin. Mutta hän oli edelleen buddhalainen. Hänen kiinnostuksensa kristinuskoa kohtaan pysyi ulkopuolisen, sivustakatsojan mielenkiintona.

Sitten tuli 17.1.1995 ja raju maanjäristys Kobeen. Yukari joutui näkemään hävityksen ja ahdistuksen ympärillään. Kuoleman pelko hänen sydämessään nousi tietoisuuteen.

Maaliskuun lopussa hän päätti luopua työpaikastaan, koska ei tullut toimeen hoitokodin johtajan kanssa. Juttelimme toukokuussa siitä Osakassa käydessäni. Totesimme, ettemme voi vaatia toisten ihmisten muuttumista, mutta itse ehkä voisimme muuttua selviytyäksemme

toisten kanssa paremmin. Pian Suomeen palattuani sain Yukarilta kirjeen: "Olet oikeassa, minun pitäisi muuttua, mutta miten se olisi mahdollista. Minusta tuntuu, että kokosydämistä yrityksistäni huolimatta en kykene muuttamaan paremmaksi."

Toukokuussa Yukari ja Emi tekivät pikapäätöksen. He tulevat toistamiseen Suomeen, tällä kertaa nähdäkseen Suomen kesän. Kesäkuun 20. päivä heidän koneensa laskeutui Helsinki-Vantaan lentokentälle ja jo matkalla Ryttylään oli keskustelu käynnissä: "Kuule Yukari, vaikka sinä et kykenekään itseäsi muuttamaan, Jeesus Kristus kykenee siihen, Hän voi antaa Sinulle aivan uuden elämän."

Illalla 22.6. Yukari ja Emi olivat vetäytyneet jo yöpuulle Ryttylän kartanon vanhan päära-kennuksen toisessa kerroksessa. Mutta keskustelu alkoi kulkea jälleen Jeesukseen Kristukseen. Yukari tajusi, että hänelle ei riittäisi enää se, että hän on ulkopuolisena tarkkailijana kiinnostunut kristinuskosta. Hänen on otettava selkeä kanta Jeesukseen, joko puolesta tai vastaan. Sinä iltana hän teki ratkaisunsa. Hän halusi tulla kristityksi, hän halusi kristillisen kasteen.

Aamulla Emi ja Yukari ilmaantuivat meille kertomaan uutisen ja esittivät pyynnön: "Voisiko Yukari saada kasteen vielä Suomessa ollessaan - aikaahan oli vielä runsas viikko?" Kerroimme, että kasteessa on kysymys myös seurakuntayhteydestä ja että sitä varten tarvittaisiin myös riittävä kasteopetus. Soitimme siksi Yukarin kotia lähellä sijaitsevan Himejin ev.lut. seurakunnan pastori Hironolle ja pyysimme häntä antamaan kasteopetuksen ja kastamaan sitten Yukarin sopivana ajankohtana. Ilomielin hän otti pyynnön vastaan.

Yukari palasi Japaniin ja ensi töikseen soitti kaikille ystävilleen: "Minusta tulee pian kristitty." Kaikki suhtautuivat asiaan ikään kuin Yukari olisi mennyt Suomessa sekaisin. Itse hän ymmärsi kyllä heidän asenteensa, mutta ei voinut sydämensä ilolta olla kertomatta asiaa heille. Kodissa häntä odotti hillitty vastustus. Mutta Jumalan sana alkoi aueta ihmeellisellä tavalla. Kasteopetuksen tunnit hän äänitti kaseteille voidakseen kuunnella niitä uudelleen. Vaikka sydämessä edelleen vanha luonto, lihakin, oli tallella, uusi suhde Herraan osoittautui suuremmaksi. Ilo täytti sydämen.

Lokakuun 29. päivänä Yukari kastettiin Himejin kirkossa. Häneltä tuli iloinen ja kiitollinen viesti asiasta. Hän on hyvää vauhtia oppimassa Kristuksen todistajan tehtävää niin läheisilleen kuin kauempana oleville.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo tullut Jumalan sanan valossa näkemään totuuden omasta sydämes-täsi? Jos tajuat, että olet syntiesi orja ja syyllinen, tule Herran valoon. Tunnusta kaikki syntisi, joista Pyhä Henki Sinua nuhtelee! Pyydä, että Herra vapauttaisi sinut hirt-tävistä kahleistasi. Jeesus on kuollut puolestasi. Hän haluaa armahtaa Sinut ja päästää Sinut uuteen elämään.

Kun Herra armahtaa, Hän antaa suunnattomasti enemmän kuin, mitä Sinä voit kuvi-tellakaan. Siitä kertoo se, mitä Jeesus teki juhlan viimeisenä päivänä. Hän nousi ja huusi väenpaljoudele:

"Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan." (Joh. 7:37-38)

Jumalan sanan kuuliaisuuteen taipuvat saavat kokea Pyhän Hengen elämän pulpuavan heihin ja heistä eteenpäin toistenkin pelastukseksi. Kun Herra kutsuu meitä tänään kuuliaisuuteen omaa sanaansa kohtaan, Hän kutsuu meitä Herran huoneen ihanuuden kokemiseen. Herran huoneessa sanan alle taipuneet saavat nähdä, miten Herra ottaa ja tekee heidän ruumiinsa Pyhän Hengen temppeliksi. He saavat elää alati Herran kanssa.

Mutta voi meitä, jos Herran sanan kuultuamme, unohdamme sen ja lähdemme kulkemaan omia teitämme. Herran on pakko silloin sanoa niin kuin juutalaisille aikanaan:

"Te kyllä tutkutte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän - ja ne hän juuri todistavat minusta. Mutta te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän." (Joh. 5:39-40)

Elämä on tarjolla vain niille, jotka kuulevat sanan ja tekevät sen mukaan. Siksi Jumalan huoneessa käydään tänäänkin taistelua. Miten Sinä vastaat, kun Herra puhuu Sinulle Sinun asioistasi?